

[Hans Jørgen Jensen]

om alkoholpolitikken, så man kunne måske godt tænke sig, at det er derfor, der er sådan en uro, men jeg synes, der er nogle kendsgerninger, der skal frem på bordet ved denne lejlighed.

Da vi havde den tidligere indenrigsminister i den socialdemokratiske regering, hr. Henning Rasmussen, fik man for første gang i Danmark en egentlig alkoholpolitisk målsætning, og man havde en minister, der forstod de problemer, der er for de mange familier ude omkring. Det var en minister, der forstod, at man virkelig måtte gøre noget på oplysningsarbejdets område for at hamle op med det store misbrug, der er.

Vi socialdemokrater og vi afholdsfolk er ikke af den opfattelse, at det er forbruget, der skal sættes ind imod, det er misbruget, og her har man en indenrigsminister og en regering, der helt afgørende vender ryggen til problemerne. Derfor synes jeg, den danske befolkning skal vide, at i går lykkedes det et flertal her i tinget ved finanslovsafstemningen . . .

Formanden:

Jeg håber, det har tilknytning til det forslag, vi behandler.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg mener bestemt, det har noget med det forslag at gøre, for man oplevede, at både det konservative folkeparti, venstre, CD og også kristeligt folkeparti, der altid har slået sig til ridder på at være dem, der ville alkoholmisbruget til livs her i landet, stemte for, at vi skulle have en øget sodavandsafgift, der i virkeligheden betyder, at mange mennesker måske i stedet for at drikke sodavand går over til at drikke spiritus. Derfor har denne afgift noget med spirituspolitikken at gøre.

Jeg vil gerne oplyse folketinget og den danske befolkning om, at i 1915, før man fik en egentlig forøgelse af afgifterne, var spiritusforbruget 6,30 l pr. person, og efter at man fik den forøgede afgift i 1917, har man haft et konstant forbrug fra 1920 på 3-4 l pr. person om året frem til 1965, hvor man så ikke fik, kan man sige, en slags pristalsregulering af spiritusafgifterne. I dag har vi en fordobling af forbruget, nemlig på næsten 10-11 l pr. person, fordi man ikke har en fornuftig afgiftspolitik.

Og så kommer regeringen her og fortæller, at denne sodavandsafgift ikke har noget med vores spiritusforbrug at gøre. Jo, det har den i høj grad, og derfor synes jeg, at dette forslag godt kunne trænge til at blive nedstemt. Jeg vil i virkeligheden håbe, at der også i kristeligt folkeparti er nogle mennesker, der vil tage deres stilling op til overvejelse og stemme imod denne lovgivning. Det er en urimelighed, at den gennemføres.

Må jeg så bare slutte af med at sige, at i øvrigt mener jeg, der skal gives mange flere penge til alkoholoplysningen i Danmark, til Lænken, til IOGT, ja, på alle områder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår, at hr. Hans Jørgen Jensens betragtninger er meget og dybt alvorligt ment, og det glæder mig. Jeg gør så bare opmærksom på, at det, at vi undlader at stemme til en mineralvandsafgift, ikke ændrer på den kendsgerning, at i 1940 kunne man købe godt 4 bajere for en timeløn, og i 1983 kan man købe 15½. Det er det, vi skal have ændret. Jeg håber, at vi i fællesskab kan lægge pres på, sådan at vi får et flertal for de lovforslag, vi allerede har fremsat om dette.

Lawaetz (FP):

Folketingsarbejdet er noget mærkeligt noget. På en dag, hvor man skulle synes, at medlemmernes hjernevindinger skulle gå i en anden retning, snakker vi om sodavand. Og det er selvfølgelig en vigtig sag.

Når jeg kommer op i det hele taget, er det for det første for at sige, at det er helt forkert, når fru Sonja Mikkelsen siger, at dette ikke har interesseret fremskridtspartiet. Det er længe siden, vi har brugt så meget tid på et lovforslag som dette om sodavand, som er blevet af landsomfattende interesse.

Og jeg er da enig med hr. Hans Jørgen Jensen i hans udmærkede afholdsarbejde. Jeg kan bare ikke forstå forbindelsen. Han siger: vi socialdemokrater og vi afholdsmænd. Indicerer det, at man er mere afholdende i socialdemokratiet? Det tror jeg ikke.

Men sagen er ganske enkelt – og det er sørgeligt, det tror jeg alle synes – at økonomien er sådan, at man skal ud og tage afgift af saftvand, blandede safter og de lækredrikke, vi glædede os over som børn. Det er